

§ 21.

Вводны думы.

Думы, които не ся относятъ на никоѡж думѡ въ прѣдложенеіе-то, а относятся на говоряще-то лице и показватъ образъ и основаніе мысли, наричатся *вводны думы*.

§ 22.

Главны и второстепенны части въ прѣдложенеіе-то.

1. *Подлежаще-то и сказуемо-то* трѣбѡ непрѣмѣнно да бѣдѡтъ во всяко прѣдложенеіе, и затова ся тѣ именуваѡ *главны части* на прѣдложенеіе-то. При нихъ ся различаваѡ думы *опредѣлительны, допълнительны и обстоятелственны*, а относительно къмъ говоряще-то лице *вводны*. *Опредѣлительны-тѣ, допълнительны-тѣ, обстоятелственны-тѣ и вводны-тѣ* думы ся наричаѡ *второстепенны части*, зачтото тѣя не всякога бѣваѡ въ прѣдложенеіе-то.

2. Константинъ повѣрвалъ думы-тѣ на Българскыя Царь и испратилъ Пеллеригу имена-та на всички-тѣ Българе прѣдатели. Царя-тѣ заповѣдалъ да ги накажатъ. Подиръ двѣ години Пеллеригъ оставилъ прѣстола и ся прѣселилъ въ Цариградъ.

1-о прѣдл. *Константинъ повѣрвалъ думы-тъ на Българскыя Царь и испратилъ Пеллеригу имена-та на всички-тъ прѣдатели Българе. Подл. Константинъ* — 3 л.; сказ.: *Повѣрвалъ думы-тъ Българе* — изяв. накл. неопр. пр. вр. 3 л.—*Думы-тъ* ся относи на сказ.: *повѣрвалъ*, на в.: *что* повѣрвалъ Константинъ? и составлява право допълненіе. — *На Българскыя Царь* ся относи на думѡ: *думы-тъ*, на в.: *чи* думы повѣрвалъ Константинъ? и составлява опредѣленіе. — *Българскыя* ся относи на думѡ: *Царь*, на в.: *кой* Царь? и составлява опредѣленіе. — *Пеллеригу* ся относи на сказ.: *испратилъ*, на вопр.: *кому* испратилъ Константинъ? и составлява допълненіе. — *Имена-та на всички-тъ прѣдатели Българе* ся относи на сказ.: *испратилъ*, на в.: *что* испратилъ? и сост. право допълненіе. — *На всички-тъ прѣдатели Бъл-*